

ODPRASZAĆ (6) *vb impf*

o jasne, pierwsze a pochylone.

praes 1 sg odprąszam (3). ◇ *praet 1 sg m -m* odprąsział (2). ◇ *3 sg m* odprąsział (1). ◇ [con 3 pl m pers by odprąszali.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

1. *Usilnie prosić; deprecari Calep, Cn (1) : Deprecor – Odprařzam. Calep 308b.*

2. *Odwoływać to, o co się poprzednio prosiło (2) :*

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Resecro mater quod dudum obsecraueram, Odprařzam mátko o com piérwey prořil. Mącz 363d.

Zwrot: »prořbę odprařzać« (1): Resecro, Zás álbo z nowu vprzeymie á pilnie prořzę/ prořbę [!] zás odprařzam/ to yeft/ to o com prořil/ nie prořzę. Mącz 363d.

3. *Prosić o darowanie, wybaczenie, anulowanie; deprecari, veniam exposcere Cn (3) :*

[*odprařzać kogo: gdyby pokutuiąc/ y řpowiadáiąc fie imieniu twe^{mv}/ przyřfli/ modlili fie/ y odprařáli cie [deprecati te fuerint] w tym domu/ wyřluchayże ie. Leop 3.Reg 8/33 (Linde).*]

odprařzać co u kogo komu (1): choć fwoie krzywdy/ ielcze odprařzał v oica niebiefkiégo nieprzyációłum fwoiem MurzNT 18v.

odprařzać o co (2): Iako ya othym długu nycz nyewyem o summye dywyaczydyesth [!] kop anym onye othpraschal ZapWar 1544 nr 2584, 1544 nr 2585.

Synonim: 3. błagać.

Formacje współrdzenne cf PROSIĆ.

Cf ODPRASZAJĄCY, ODPRASZANIE